

رابطه هویت جوان با داشتن شغل / احادیثی درباره ایجاد شغل برای جوانان

داشتن شغل و قبول مسئولیت نه تنها وسیله امرار معاش و ادامه زندگی است، بلکه خود مایه عزت نفس و شرف اجتماعی و از عوامل موثر اعتماد به نفس و اثبات شخصیت است.

داشتن شغل و قبول مسئولیت نه تنها وسیله امرار معاش و ادامه زندگی است، بلکه خود مایه عزت نفس و شرف اجتماعی و از عوامل موثر اعتماد به نفس و اثبات شخصیت است. یکی از عناصر مهم حیات اجتماعی جوانان انتخاب شغل و شروع منظم و کارآمد فعالیت اجتماعی است. تحول هویت شغلی و انتخاب شغل در راستای رشد و شکل گیری هویت در نوجوانان و جوانان رخ می دهد، و اینکه شغل آینده من چه خواهد بود و در اجتماع چه نقشی خواهم داشت، سوالاتی است که بسیاری از نوجوانان و جوانان از خود می پرسند.

هویت شغلی به صورتی بسیار ساده از دوره کودکی شروع به شکل گرفتن می کند و کودکان به خیال پردازی های شغلی می پردازند که در نوجوانی با بروز تواناییهای فکری و دستیابی به مقدمات تفکر انتزاعی به آزمایش ذهنی مشاغل پرداخته و می فهمند که به دست آوردن یک شغل مستلزم تواناییها و آموزش های خاص است و بالاخره مرحله واقع بینی شغلی که در جوانی حاصل می شود، که با مقایسه مقتضیات شغلی و آموزشها و مهارت های مورد نیاز هر شغل با ارزشها و علایق و استعدادها و تواناییهای خود، انتخاب شغلی انجام می شود.

به طور کلی در سالهای جوانی سازمان روانی فرد به گونه ای شکل می گیرد که می تواند صلاحیت های کار مولد و استقلال اقتصادی را به دست آورد و پس از دستیابی به شغل نسبتاً پایدار در دوره جوانی در سنین میانسالی و پختگی فرد به خلاقیت واقعی و نوسازی دائمی زندگی می رسد.

ایجاد مشاغل مناسب با تواناییها و ظرفیت های همه جوانان کشور و ارائه راهنماییهای شغلی به آنان توسط نهادهای تخصصی در دبیرستان ها و موسسات آموزش عالی و در بخش های صنعتی، فرهنگی و... از امور مهمی است که باید مورد توجه و تلاش متولیان امور جامعه قرار گیرد.

جوانان خواهان ورود به اجتماع هستند تا انرژی و تازگی وجود خویش را در راه پذیرش مسئولیت های اجتماعی صرف کنند و از جانب اجتماع جدي تلقی شوند، آنان از تاثیرگذارترین عوامل انسانی در جامعه بشری هستند و هرگونه تعالی و ترقی و پیشرفت در ابعاد مادی و معنوی مرهون توانایی ها، آمادگی ها و استعدادهای جوانان یک جامعه است.

یکی از حقوقی که بر عهده پدران است و باید آن را ادا نمایند این است که فرزندان جوان خود را در انتخاب و کسب شغل یاری نمایند. پیامبر گرامی اسلام به حضرت علی (ع) فرموده اند که حق فرزند بر پدرش این است که برای وی نام خوب انتخاب کند، در ادب و تربیتش بکوشد و او را به کار شایسته ای بگمارد. (بحارالانوار، ج 71، ص 85)

بنابراین در کنار ضرورت تربیت مناسب با مقتضیات زمان جهت آمادگی و توانمندی، ضرورت ایجاد شغل مناسب برای فرزندان جوان نیز مطرح گردیده است. داشتن شغل و قبول مسئولیت نه تنها وسیله امرار معاش و ادامه زندگی است، بلکه خود مایه عزت نفس و شرف اجتماعی و از عوامل موثر اعتماد به نفس و اثبات شخصیت است.

جوانی که کار می کند و درآمد شخصی دارد، خود را مستقل و آزاد می بیند و در باطن احساس سربلندی و افتخار می کند، به خود حق می دهد که در جامعه اظهار وجود نماید و خویش را به نام یک عضو مفید و موثر اجتماع به حساب آورد.

بر عکس اگر جوانی که همه وجودش توانمندی و هیجان و غرور است نتواند شغل مناسب پیدا کند و به خواسته های فطری خویش دست یابد در معرض شدید نگرانی، اضطراب، افسردگی و به دنبال آن خطر انحراف و آلودگی می باشد. امیر مومنان علی (ع) می فرمایند: همچنان که داشتن شغل محل تلاش و کوشش است، بیکاری محل فساد و تباهی و نابودی است. همچنین فرموده اند: حالات و رفتار های جاهلانه جوانی ناشی از بیکاری است. (غررالحکم، ص 325)

جوانان وظیفه دارند با تلاش و همت عالی به کسب علوم و فنون لازم اقدام نمایند و مهارت های لازم را به دست آوردند تا شایستگی داشتن شغلی مناسب را پیدا کنند و بدانند که سعی و تلاش برای امرار معاش از دیدگاه شریعت اسلام امری است که دارای اجر معنوی بالایی می باشد و کسی که از قبول مسئولیت و سعی و تلاش و انجام کار شانه خالی می کند، مورد بدبینی اسلام است. امام صادق (ع) می فرماید: کسی که در طلب روزی خانواده خود کار می کند و به سعی و کوشش تن می دهد مانند مجاهدی است که در میدان کارزا برای خدا جهاد می کند. (الکافی، ج 5، ص 88)

جوانان تلاش خود را بکنند، وظیفه والدین و مسئولان حکومتی نیز می بایست تا شرایط کار و کسب شغل را برای جوانان جامعه فراهم آورند. چرا برای جوانی که سالیان سال درس خوانده، زحمت کشیده و مهارت آموخته بسیار سخت است که نتواند علم و توان خود را به کار ببندد و نتیجه تلاش خود را ببیند. بیکاری عامل بسیاری از خطرات برای جامعه و جوانان می باشد. بیکاری اگر منجر به فقر گردد، اساس اعتقادات و ایمان را با مشکل مواجه می کند و جامعه را در سراسیمگی سقوط و نا امنی قرار می دهد.